

Wydział Nauk Humanistycznych jest jedną z najstarszych jednostek organizacyjnych siedleckiej Uczelni. Pod nazwą „Wydział Humanistyczny” został on utworzony w 1971 roku w ramach powstałej dwa lata wcześniej Wyższej Szkoły Nauczycielskiej (WSN). Warto w tym miejscu zauważyć, że od początku istnienia WSN istniał też – niezależnie od Humanistycznego – Wydział Pedagogiczny. Obie jednostki przetrwały reorganizację uczelni, dokonaną w 1974 roku. Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów PRL, Wyższa Szkoła Nauczycielska została wówczas przekształcona w Wyższą Szkołę Pedagogiczną.

W składzie tej ostatniej istniały wydziały: Matematyczno-Przyrodniczy, Humanistyczny i Pedagogiczny.

Oferta edukacyjna dwóch ostatnich wydziałów przedstawiała się następująco:

1. Wydział Humanistyczny

a. studia stacjonarne magisterskie – specjalności:

- filologia polska
- filologia rosyjska

b. studia zawodowe niestacjonarne – specjalności:

- filologia polska z historią
- filologia rosyjska
- filologia rosyjska po liceum pedagogicznym

2. Wydział Pedagogiczny

a. studia stacjonarne magisterskie – specjalności:

- pedagogika szkolna
- pedagogika przedszkolna
- pedagogika specjalna - resocjalizacja społecznie niedostosowanych
- pedagogika ze specjalnością kulturalno-oświatową (utworzona w 1975 r.)

b. studia niestacjonarne magisterskie – specjalności:

- pedagogika szkolna
- pedagogika przedszkolna
- pedagogika specjalna - resocjalizacja społecznie niedostosowanych
- pedagogika po WSN

Kolejna reorganizacja siedleckiej Uczelni została dokonana w 1977 roku – ze szkodą dla humanistyki. W ramach powstałej wówczas Wyższej Szkoły Rolniczo-Pedagogicznej (przekształconej z WSP) zlikwidowano Wydział Humanistyczny, a dotychczas istniejący Pedagogiczny przekształcono w Wydział Pedagogiki i Kultury Wsi. Ograniczeniu uległa też oferta edukacyjna tej jednostki do dwóch specjalności pedagogicznych – nauczanie początkowe i pedagogika ze specjalnością kulturalno-

oświatową. Likwidację specjalności filologicznych decydenci uzasadniali brakiem zainteresowania tymi studiami w regionie. W następstwie tej reorganizacji w latach 1977-1978 z Siedlec odeszło dwunastu samodzielnych pracowników naukowych.

Reaktywowanie Wydziału Humanistycznego nastąpiło w 1991 roku. Bazę kadrową dla nowej jednostki stanowili pracownicy zatrudnieni wcześniej na Wydziale Pedagogiki i Kultury Wsi oraz Instytutu Nauk Społecznych. W następnych latach miejscowe środowisko zostało wzmocnione poprzez zatrudnienie nauczycieli akademickich z innych ośrodków, jak również poprzez kształcenie własnych kadr.

Od początku drugiego okresu funkcjonowania Wydziału Humanistycznego działają w jego strukturach – do dziś istniejące – instytuty: Pedagogiki (Instytut Edukacji), Filologii Polskiej (Filologii Polskiej i Logopedii) i Historii (Instytut Historii i Stosunków Międzynarodowych).

W kolejnych latach zostały utworzone: Instytut Nauk Społecznych (później Instytut Nauk Społecznych i Bezpieczeństwa), Instytut Neofilologii (później Instytut Neofilologii i Badań Interdyscyplinarnych).

W latach 1995-2000 w strukturze Wydziału Humanistycznego istniał Instytut Zarządzania. W 2000 roku przekształcił się on w odrębny Wydział Zarządzania (później Wydział Nauk Ekonomicznych i Prawnych). Każdy z instytutów wchodzących w skład Wydziału Humanistycznego prowadzi studia pierwszego i drugiego stopnia. Od 2013 roku w Instytucie Historii i Stosunków Międzynarodowych oraz Instytucie Nauk Społecznych i Bezpieczeństwa rozpoczęto kształcenie na trzecim stopniu odpowiednio w dyscyplinach: historia i nauki o bezpieczeństwie.

Obecnie na Wydziale funkcjonują dwa instytuty: Instytut Historii oraz Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa, także Pracownia Sztuki. Kształcimy doktorantów i studentów na pięciu kierunkach: filologia polska, filologia, historia, logopedia (z audiologią) oraz sztuki plastyczne. Pracownicy naukowcy Wydziału prowadzą badania indywidualne i zespołowe w następujących dyscyplinach: historia, językoznawstwo, literaturoznawstwo. Także nauczyciele akademicy, realizujący zajęcia na studiach praktycznych: logopedia (z audiologią) i sztuki plastyczne, zajmują się pracą badawczą z tego zakresu.

Bibliografia

- F. Gryciuk, *XX lat Wyższej Szkoły Rolniczo-Pedagogicznej w Siedlcach*, Siedlce 1989.
- *X lat Wydziału Humanistycznego Akademii Podlaskiej w Siedlcach*, praca zbiorowa pod redakcją J. Cabaja i P. Matusaka, Siedlce 2001.
- L. Szczerba, T. Woszczyński, *XXV lat Siedleckiej Uczelni*. Referat przygotowany na wspólne

posiedzenie Senatu Wyższej Szkoły Rolniczo-Pedagogicznej i Rady Miasta Siedlce poświęcone 25-leciu siedleckiej uczelni, które odbyło się 27 września 1995 roku w Sali Białej Miejskiego Ośrodka Kultury, Siedlce 1995.

- J. Trętowski, *Problemy funkcjonowania i rozwoju Wyższej Szkoły Rolniczo-Pedagogicznej w Siedlcach*, „Verum”, 1995.